

Сведения, получени от проф. КОСТА ПЕТРОВ от Ветеринарно-медицинския факултет, състудент на Димов, на 27.XI.1973 година

Роден съм през 1910 г. в Шуменско. Завърших Първа мъжка г-ия в София. През 1934 г. завърших ветеринарна медицина. Работих като ветеринарен лекар в Кюстендил и Пазарджик. От 1947 г. постъпих във Ветеринарно-медицинския факултет като асистент.

Спомени за Д. Димов имам от студентските години. Моят баща Станко Петров беше декан на Ветеринарно-медицинския факултет по времето, когато Димов беше постъпил като студент. Димов аз схванах като един кротък и възпитан младеж, много затворен в себе си. Нямаше приятели. Беше се доближил до мене. Аз бях един от малкото хора, с които той се опитваше да води приятелство, разбира се в кръга на неговата официална страна. Може би той ме чувствуваше близък по произход, защото повечето младежи в курса бяха от селата. В

В разговори ми е споменавал, че изучава испански – самостоятелно или в някакви курсове, не помня. В нашия факултет този език не се преподаваше. Тогава аз изучавах немски. Агитираше ме да се заловя с испански, като ми казваше, че тази страна буди у него интерес и той има намерение да я посети. По отношение на немския не си спомням дали той имаше някакви познания.

Димов живееше в един свой свят, изолиран от тежестите и низостите на живота и смяташе, че живота е такъв, какъвто той го вижда и трябва да бъде такъв.

По-близо до него от курса беше Ел. Нефтянова. Много затворен в себе си, плах, може би Димов е имал богат душевен живот. Той не можеше например грубо да се намеси в идеите на хората. Обладаваше една изключителна вътрешна деликатност. Живееше в постоянен страх от нещо.

Аз съм се възхищавал от неговата упоритост.

Знам, че в Пловдив е правил много добри рисунки за учебни цели.

Моят баща имаше добри чувства към него.

Димов беше много монолитен. Невъзможно беше човек да се доближи до него. За жени с него беше трудно да се говори. За политика тогава избягвахме да водим разговор. Мисля, че ще бъда точен ако кажа, че в нашата среда той беше и остана непознат.

Мисля, че може би студентските години са били един много